Не продавайте первородство

Він—первісток, йому по праву,
Благословіння нині є.
За сочевичний суп в приправі,
Він первородство продає.

Яків вечерю ось готує,
Приємний запах проникає.
В Ісава тут голодний шлунок,
«Поїсти дай,бо помираю!».

«Сідай»—промовив Яків брату,
«Але хвилинку зачекай.
За суп, що будеш смакувати,
Мені ти первородство дай!».

Ісав голодний був, він чрево,
Наповнить чим-небудь хотів.
Подумаєш,родився першим,
Тут навіть і не треба слів.

Шматочок хліба в руки взявши,
Ісав над мискою схилився.
Більше не був він первородний,
Благословіння вже лишився.

А першому безліч давалось,
Тому,хто першим народився.
І Якову воно дісталось,
Ісав,звичайно ж засмутився.

Яків в ту мить благословився,
Ісав збагнувши—шкодував.
Сльозами гіркими залився,
У батька милості шукав.

Всім християнам в Божім Сині,
Благословіння можна мати.
Та ворог пропонує нині,
Щоб первородство продавати.

«Сідай, поїж моє ти блюдо,
Свій голод зможеш вгамувати».
О, не ведіться! Хай не буде,

В вас дар спасіння продавати!

Це є благословіння,знайте,
Ніхто на суп хай не ведеться.
Благословіння зберігайте,
Навіть якщо й вмерти прийдеться.

Ви—первістки і вам по праву,
Благословіння, пам'ятайте.
І щоб не плакать,як Ісаву,
Ви первородства не продайте!Амінь

Автор Любов Васеніна;
Переклад Ангеліни Ющук